

În purgatoriu se vor sălășlui până la achitarea abonamentului toți restanțierii, fie ei gr. cat. ori gr. or.

Prorocul Execvel.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Contele Szápary,

exministrupreședintele Ungariei.

Tot suișul își are pogorișul.

Tu te-ai pogorît suindute.

La grópa ta ríde Tisza.

Ginerii căsătorii civile își deplâng sócrele.

Fișpanii săsești, fii tei nelegiuíți, ínfățișează
semnul întrebării în fața viitorului lor.

Fie țărâna ta următorului teu ușoară, și
memoria ta dogma tragerii pe sfórá pentru toți
cei-ce se închină Tiszaismului.

Calicul.

Ce e dascălul?

Dascălul e un individ, care'și valorează chiemarea sa în lupta neîntreruptă cu selbătăcia, și prostia deapropelui seu.

Dascălul e un măestru, care prin nuele și bătă, împărăștie, lumină și adevăr.

Dascălul e executorul prostii din capul omenimei.

Dascălul e doica culturii.

Dascălul e spata pedagogiei, prin care se năvădește pânza înțelepciunii omeneshi.

Dascălul e un individ, care, în raport cu leafa ce o primește, ar trebui se aivă ca țipariul numai un maț.

Dascălul, după popa, e cel dintăiu muritoriu de fόμε'n sat

Dascălul, care nu'și primește leafa, e glasul celui ce strigă în pustie. Cluj / Central University Library Cluj

Dascălul adeseori e un filosof, care, în loc de banca măgarilor, șede pe catedră.

Dascălul e un isvor de venite nelegiuite pentru proto-popii lipsiți de conștiință.

Dascălul e iobagiul culturii, care după un servițiu de 30 de ani se pune în pensiunea ursului, și se hrănește din sugerea din unghii.

D a c ă .

Dacă s'ar întâmpla, ca episcopul Szabó se se aleagă metropolit în Blaj, atunci știva Dr. Aurel Mureșian, care din doctorașii de Roma merită în mai mare măsură se ajungă la Gherla!

Dacă comitetul nostru național-politic nu raportează cât mai curând națiunii, care l'a trimis cu memorandumul la Viena, ce brânză a făcut? mai așteptăm nițal!

Dacă Nicolae Densușian, 'și-ar fi publicat epistola sa din Gazeta Transilvaniei Nr. 236 până când metropolitul Vancea trăia, Dr. Aurel Mureșian, că se mai figureze ca redactor, sau ar fi trebuit se îmbrățișeze celibatul, sau se primească redacțiunea flotantă a Telegrafului Roman!

Dacă Wekerle va lua frunză'n buză, eu nu știu cine va regula valuta tipografiei archidieceșane din strada Măcelarilor, care dela mórtea marelui Andreiu tipărește mereu cu deficit, și numai în erori de tipariu arată un escedent îmbucurătoriu!

Dacă tóte legile promise de mesagiul de tron, cu care s'au deschis corpurile legiuitoare ale României, vor intra în viétă, atunci aprópe fie-care supus al regelui Carol, își va avea legea, pe care o póte călca în picioare!

Curiositate actuală.

După întroducerea căsătorii civile în Ungaria, sum curios se află, ce formă de nasuri va produce încrucișarea darvinică a următorilor lui Arpad cu strănepoții lui Avram, Iacob și Isac?!

Vivat sequens!

Un unic individ s'a aflat, care a exprimat memorabilele cuvinte: „Comitatul Făgărașului, din punct

de vedere al administrațiunei, e un comitat 'model,' și și pe acela, după cum se ȃice, l'au dus în casa nebunilor!

Scandal constituțional.

Mai dăunăđi s'au descărcat în strada Măcelarilor din Sibiiu niște buți mari, în forma acelora, în care de regulă se ține vin.

Buțile n'au fost însă pline cu vin, ci cu negleală.

Se ȃice adecă, că alegătorii din tractul protopopes vacant al Mediașului, în considerarea, că consistoriul archidiecesan din strada Măcelarilor a consumat enorm multă negreală cu referada, diferite ursorii, ordinațiuni, denumirea de comisari etc. privitoare la reîntregirea protopopiatului lor, au restituit aceluia preăvenerat consistoriu negreală consumată cu atâta bunăvoință și zel întru promovarea binelui public bisericesc.

Acum speranța e deplină, că prea amărîtul consistoriu din strada Măcelarilor, având câteva buți de negreală la dispozițiune, va putea continua liniștit scandalului constituțional privitoriu la restaurarea protopopiatului Mediașului prin alegerea unui protopop definitiv.

Finis Hungariae.

Liberalismul din Ungaria în cestiunea căsătorii civile, umblă cu ghilțul de grumazi, mirósă cât colo a usturoiu, și urmările lui, cu timpul, vor deveni pentru vița lui Arpad, tot așa de periculóse, ca și filoxera pentru vița de vii.

La situațiune.

Vai ș'amar de Szabó János, Guvernul 'și-au schimbat gluga,
 Episcop — se ține — țațoș; Ear' Szabó 'și-au umplut punga;
 Dar' nu e decât o slugă, Ambii — cu fără de legi, —
 Al guvernului cu glugă. Se pregătesc de câșlegi

Păduchii din fruntea națiunii.

Motto: Seracă lume cum te . . . vacile.

Nebuna a eschis pe Dr. V. Hossu din partidul național, pentru-că, la banchetul dat mai dăunădi la Aiud în onórea unui amic al seu, a mâncat cu ungurii la o masă.

Din contră, mie nici un cas nu'mi e cunoscut, ca Nebuna se fie eschis pe óre-cine din sinul partidului național pentru-că a mâncat banii publici ai națiunii.

Care va se đică: A mânca cu ungurii la o masă însemnează a vătăma sentimentul național românesc, ear' a păpa banii publici ai națiunii e o vîrtute națională, care îndreptățește pe mâncătoriu a purta stindardul partidului național în fruntea națiunii!

O tempora, o mojiilor!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Frunză verde struț în clop
Joacă Marcu la Prizlop,
Las' Marcule nu juca
Ci grăbește la Gherla,
Mergi c'acolo vei afla
Loc mai bun de treaba ta,
Soț mai sdravăn, mai voinic
Pe un cinstit canonic,

Ceși face geșeftele
Și sporind fundurile
Ia cinstitele perțente,
Ce cu multe complimente
Și cu desele presente
Îi aduc grase provente,
Ear' lângă cocóna Ană
Ține froaie pe o jidană.

Chiue'i Marcule buzat
 Porodiții lui Mânzat,
 Pap László rebotezat,
 Ce nepoate o măritat,
 Șiși trage originea
 Din vestita Creminia,
 Loc pe unde-o tras la ham
 De demult fii lui Cham.
 Hop Mărcuț și te avântă,
 Cântă, mornăie, descântă,
 Ispitește-apoi și'n treabă
 Și pe frunză și pe iarbă,
 De ce face lefterie
 Când cetește'n companie
 Foi magiare cu'n jidan
 Și'n două pungi poartă-un ban,
 Ear' Tribuna 'mi-o poartă
 Cu flăcău, ce'i străpoartă
 Din oraș fleacurile
 Făurind minciunile,
 Nu'nzădar 'i-se aroagă
 Numele de Hódoroagă.
 Întreabă: cinstita Floare,
 Când era jună ea óre
 Cum de a fost impotentă
 Încât grabnic prin patentă
 De bărbat fû despărțită
 Și mulți ani fû ocrotită,
 Până când s'o'nputerit
 Și alt bărbat și-o găsit,
 Și de nou s'o măritat,
 Și de-atuncia'i cu bărbat...?

Cântă Mărcuț și întreabă
 Și de cea din urmă babă,
 Ca se'ți spun adevărat
 Încă ce s'a mai tâmplat
 Cu nepoata cei aleasă
 Onorata „expreoteasă“
 Și-un popă nefericit?
 O pețit și-o dobândit,
 După ce s'a cunurat,
 Septămâni cu el a stat,
 Până când 'i-a cășunat
 Că nu'i bine cu bărbat,
 Și nu póte se mai fie
 La bărbat ea de soție,
 Că cununia silită
 Nu poate fi fericită.
 Deci proces s'a început
 Despărțirea s'a făcut,
 Căci un orb și un căsan
 Au jurat pe mnivan,
 Că copilița forțată
 A fost biata măritată;
 N'o succes însă deplin
 Și-o recurs la for străin,
 Acì spusa fû vădită
 Că cununia'i silită,
 Adevărul s'a aflat
 Și-apoi drept s'a judecat;
 Nepóta legea-o lăsat
 Și de nou s'a botezat,
 C'o scăpat de legătură
 Plină de amar și ură,

Astăzi eară'i domnişoră
 Cum fusese odinioră,
 Şişi petrece zile albe
 În casa sa'ntabulată
 Cu bani negri, şi'ntrre salve
 E cinstită, desmerdată;
 Ea trilează prin salóne
 Tapètate cu cartóne,
 Cântă versuri, ţuie'n liră
 C'a scăpat de cruda silă,
 Ea face traiu iubit
 Celui ce o despărţit,
 Şi cântă'n fortepian
 Pe smeritul Fabian,
 Dar' lumea nu face svon
 C'acesta'i cinstit cocon,
 Mai ales de-o însoţeşte
 Când inima'i prisoseşte,

Şi Lájos cu a sa gurdună
 Ca se facă voie bună,
 Veselia e deplină:
 Griji, necasuri, rēu s'alină,
 Că toate cele'ntēplate
 Anapoda sunt predate;
 Când cântă ea'n coridor
 Alungă cumplitul dor
 Dela al casei ei stăpân
 De'i creşte inima'n sîn,
 El o ascultă rar păşind
 Cufundat în plan şi gând,
 Dar' când face paşu'n lin
 Óre ce cugete'i vin —!
 Ce'i şopteşte cruda iarbă
 Şi cărările ce calcă —??
 Hop Mărcuţ şi dina da
 Jócă şi nu te lăsa!

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dela suirea lui Wekerle pe scaunul primministrului Ungariei, vestitul proverbiu: „Ebb a német kutya nélkül,“ în traducerea germână ar trebui se sune așa: „Die Ungarn sind auf den Hund gekommen,“ ear' în traducere românească: „Cel-ce încalecă măgariul trebuie se'i suferă și năravul!“

Și dacă Wekerle ar fi neamț treacă ducăse, dar' el e șvab, și prin urmare cel puțin cu cincideci de procente mai puțin decât un neamț.

Nemții de regulă sunt oameni normali, și se desvóltă normal. Asta despre șvabi nu se póte đice. Șvabii abia când ajung la etatea de 40 de ani capetă minte.

Asta'i regula. Sunt însé și escepțiuni. Unii șvabi și după ce trec de 40 de ani nu capetă minte.

Între aceștia număr' eu și pe Wekerle, care fiind ađi de 44 ani, dacă ar fi avut minte, sigur n'ar fi primit

postul de ministru-președinte al Ungariei. Nu pentru că pe el Tisza l'a tras pe sfără pe scaunul ministru-președintelui Ungariei.

Acum se naște întrebarea, cum va conduce un șvab, odinioară cea mai urgisită proveniență în ochii fiilor lui Arpad, destinele Ungariei?

Întrebarea asta e cu atât mai naturală, cu cât parlamentul din Budapesta nu e compus din șvabi, care n'au ajuns încă etatea de 40 de ani.

Nu se pôte tăgădui, că în diferite corporațiuni, cei mai proști se aleg de președinți.

Nu me superă nici aceea, că nu s'a denumit un român de ministru-președinte al Ungariei, și ungurii nu se vor putea fericì nici cu mintea românului cea din urmă.

Ce me superă pe mine e, că ungurii nu'și cunosc istoria patriei lor, și nu cunosc tristul rol cultural, pe care șvabii importați de L. F. Roth l'au jucat în Transilvania.

Șvabii importați de L. F. Roth în Transilvania ca se învețe pe locuitorii acestei țeri agricultura, sędind cartofi puneau câte o ferdelă într'un cuib, și scoteau câte un cop, sau și numai rădăcini, pe care în lipsa de cârnați le puneau la fum, ear' când plecau la cósă își luau și nevestele cu ei, ca se le móe gresea'n tioc.

Lucra-va și șvabul Wekerle la fericirea Ungariei, ca și șvabii lui L. F. Roth la promovarea agriculturii transilvane, nu știu. După trecutul lui judecat, eu me tem, că tot așa va lucra.

Wekerle ca ministru al finanțelor a făcut se dispară istoricul deficit din vistieria statului.

Asta fără îndoială e un merit, care merită o recunoștință nemeritată.

Eu me mir și me căsnesc cum ungurii, fără deosebire de dogma de partid, se închină pseudomesiasului finanțiar Wekerle, și nu văd, că tot meritul lui în ranjarea finanțelor Ungariei zace într'o simplă șanjare ala Bosko: El a mutat deficitul din punga statului în punga contribuabililor.*)

În sfârșit și eu mă închin noului ministrupeședinte al Ungariei asemenea țiganului, care în lipsa de alt sfânt s'a închinat dracului, și'i doresc se ajungă și etatea, la care șvabii, care trec de 40 de ani, își capetă mintea.

Când Wekerle își va căpetea mintea, sigur se va căl, că a fost odinioară ministrupeședinte al Ungariei, și se va convinge, că pe ceea ce a fost, nici cei mai liberali ovrei din Ungaria, sus dela Dr. Max Falk până jos la Ițig Râiosenstein, nu dau nimica.

Eu din parte'mi, ca bun patriot, una cer dela noul ministrupeședinte al Ungariei Dr. Alexandru Wekerle, și asta e: Se jertfească și el pentru idea de stat maghiar 50 de cruceri, și se'si maghiarizeze numele. Și asta încă înainte de ce Szapáry cel dispărut prin diabolus rotae hungaricae Tisza, ridânduși în pumni, îi strigă: Weh-Kerle, wärst nit afgstiegen, wärst nit abigfallen, sau pe românește: Dracul te-a suit sus, ca se cađi jos!

*) Rescumperarea regalului de cărcimărit, și darea de consum în Ungaria nu's altceva, decât o confiscare a averii private în favorul statului.

Chiuturi d'ale țerenilor la joc.

Tótă nópte-am degerat
 Lâng'o cruce de fereastă
 Pentr'o mândră de nevastă,
 Când a vint la sărutat
 Crudă palm'am căpëtat

Din palmă se făcù pumn,
 Din spinare ieșia fum!

* * *

Tu bade'n capët de sat,
 Și eu bade'n celalalt,

Poți umbra ca-un blăstemat,
Că ști tu bădiță bine
Că mie nu 'mi de tine,
Nici păn'acum nu 'mi-a fost,
Dar' am vădut că ești prost !

* * *

Numai când te culci cu drag,
Patul strîmt îți pare larg,
Dar' când te culci cu urît,
Patul larg îți pare strîmt,
Tótă nóptea zaci pe dungă,
Nóptea scurtă'ți pare lungă !

* * *

Pișcă mușcă pe lelea
N'aștepta se dică ea,
Că la lelea 'i rușine,
Dac'o piști îi pare bine ;
Pișc'o, mușc'o 'și-o mustrează,
Și'ntreab'o unde'nserează !

* * *

Maico dac'oi muri eu,
Îngrópăme'n făgădău,
Se aud vinul curgênd
Cisme roșii tropoind
Póle albe vânt trăgênd !

* * *

Bădiță când vei veni
Vin' prin fundul grădinii,
C'am o ușă de rogoz,
Cum pui mâna cade jos !

* * *

Vino mândro după mine,
Că 'mi móra în grădină,
Îți face când vrei făină,
Și bucate avem bogate,
Șapte coșuri îmburdate,
Coșul mare'i la fereastă
Și făina cade'n casă.

Apa urlă,
Lemne adună,
Vântul bate,
Focul arde,
Faci pogace,
Când îți place !

* * *

Tu vecină draga mea
Ce'mi dîci mie tot așa :
Căci iubesc eu fata ta ?
Dacă ție'ți pare rău,
Îngrădește ocolul tîu.
Pune'ți gard pe lângă casă
Numai loc de ușă lasă,
Tot cu lin și cu pelin
Ca se nu ne întîlnim,
Numai Sâmbăta odată,
Dumineca dîua tótă,
Numai vara pe la sóre
Și iarna în ședétóre.

* * *

Me dusei aseară'n sat
La nevêsta cu bărbat
Pentr'un pic de sărutat,

Când era gura mai dulce
Pe bărbat dracu'l aduce....

Io'i dau binețe de loc,
El me'ntreabă: că ce cot;
Io'l întreb de sănėtos,
El caută parul de gros;
Io'l întreb de sănėtate,
El me'ncinge preste spate.

Dar' vedėnd și eu acuma
C'așa nu se face gluma,

Luai șuba

Tinsei fuga

Prin tină până'n genunche
Cugetam că merg pe punte,
Preste garduri și potici,
Și prin tufede urđici
De me făcui tot beșici.....

Pare'mi bine, c'am scăpat
Și c'un fir de păr pe cap!

* * *

De cându's cu mutul meu
Nici port pepten nici haitău,
C'imi leg conciu pe măcău;
Și de când m'am măritat

Cisme nouė n'am purtat,
Numai niște'ncăputate
Dela mutul meu luate!

* * *

Câte fete sunt la noi

Dac'ar fi la popa oi

Eu m'ași face ciobănel

Și le-ași cânta'n fluerel

Doina-doinița străbună
Se fim pururea'mpreună...

Điua bine le-ași purta
Sara'n sat le-ași aduna
Și pe toate le-ași țuca!

* * *

Dă-me mamă după George
Nu mai face atâtea vorbe,
Că me cere Ioănaș
Și me duce mintenaș!

* * *

Dela noi a treia casă
Bate-un vecin pe nevastă,
Dar' n'o bate cum se bate,
Ci o bate cu biciul
Se și spună ibovnicul!

* * *

Copilița până'i mică
Bate-o maică și-o înfrică,
Ea după ce crește mare
Svrle furca pe cărare
Și tot strigă'n gura mare:
»Vino bădiță mai tare!«

* * *

Earbă lată sub părete
Un fecior la șapte fete,
Șapte fete și o ciută
Celelalte mor de ciudă!

* * *

Dă doamne se fie toamnă

Se me'nsor se'mi iau o dómună.

Lasă-le dracului dómne,
Că și ele mor de fómel!

* * *

Facem'oiu călugăraș
La mănăstire la Blaj,
Dac'acolo 'mi-a fi bine
Duce-oiu pe mândra cu mine!

* * *

Fata popii cea mai mare
Șede'n vale face zale;
Cea mai mică le cârligă
Și le dă pe mămăligă!

* * *

Frunță verde fóie lată
Nu stă lumea dintr'o fată
Nici din tine ciumă beată!

* * *

Opinca mea ruptă-spartă
Nu o dau pe nici o fată,
Dar' dacă oiu porlogì
Nu o dau nici p'a popii!

* * *

Hora mare fete n'are
C'au murit în gălbinare,
Vr'o dóuě ce-au mai remas
Pus'au cunună pe nas
Și s'au tras pe la oraș
Și fac la feciori năcaz!

* * *

Vai de tine puiu de drac
Cum te prind cum te desbrac,
Să fac popii comănac
Și preutesii ceapsă'n cap!

Stan Pătitul.

Nu demult am călătorit la Sibiiu, ca se'mi cumpăr o mocăniță, adecă o vacă de munte cu lapte. Încă în copilăria mea îmi spunea moșu-mi-o, că mocănițele's bune de lapte, și mocanii buni de muls.

Când se ies din ulița cea lungă cătră târgul de vite, întâlnesc pe un om fără pălărie, cu părul măciucă'n vârful capului, și cu o barbă cam rărită, aruncându'si picio-

rele unul după altul, ca și când n'ar fi ale lui, sau ca și când ar arde undeva.

Eu, cu toate că omul, judecându'l după iuțala cu care da din călcăe, avea mare grabă, îl întreb: N'ai vădut, sunt mocănițe'n târg?

Omul meu, fără se bage samă de întrebarea mea, fuge trecând pe lângă mine mai departe.

— Cine'i ala de fuge așa tare, întreb pe un mărean, care venea rișând asupra mea?!

— Popa nostru Bobeș!

— Dór' îi arde casa de fuge așa tare?

— Vorbă se fie! — La ala se'i ardă biserica nu fuge!

— Atunci e nebun!

— Cu minte nu'! — Dar' alta'i buba. Colea în târgul de vite un strajămaster l'a bătut polog, și precum se vede a căpătat bătae destulă, și fuge în semn că nu'i mai trebuie.

— Nó, se fiu știut că'i popă, îi sărutam mâna, dar' acum dracul va fugi după el!

— Lasă'i mâna nesărutată, că'ți mânjești numai buzele!

Aușind aceste am înțeles pentru ce popa Bobeș, la întrebarea mea, nu cumva a vădut mocănițe'n târg? n'a dat răspuns.

Popa Bobeș a pățit'o în târgul de vite al Sibiului, ca odinioară țiganul în pădure.

Pe un țigan — așa se povestește — óre-cine l'a bătut odată amar într'o pădure, și l'a făcut scăpat. Țiganul scăpat fugea mâncând pământ cătră casă.

Ieșind țiganul din pădure, întâlnește pe alt țigan, care mergea după lemne uscate în pădure. Acesta îl întreabă: Mo dado, n'ai vădut lemne uscate pe unde ai umblat prin pădure?

— Ba nici verđi n'am vădut — response dada!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Ce 'ți-ai cumperat sôțe la licitațiunea lăsământului metropolitului Vancea?

Pupăză: Nastorii cei roșii dela ravereanda, pe care metropolitul Vancea o a purtat ca episcop în Gherla!

Colac: Care va se dîcă, ție numai revereandă'ți mai trebuie la nastori, pentru ca după alegerea lui Szabó de metropolit se ajungi la Gherla!

Pupăză: Mie'mi lipsesc meritele. Eu cred sôțe că'n tótă biserica nóstră nu afli individ, care se merite în asemenea măsură Gherla ca Szabó. De aceea eu n'am temere, că pe Szabó îl vor alege de motropolit.

Colac: Nici dacă Mironul nostru va pune, după cum ȃice Tribuna, o vorbă bună pentru Szabó la guvern?

Pupăză: Mă, eu pe tine nu te țin așa de prost, ca tu se poți crede, că Tribuna a ȃis óre-cândva despre metropolitul Miron ceva cuminte!

Colac: Prost ne prost, eu totuși aflu ceva conex între venirea lui A. Muntean și Steț la Sibiiu, și între afirmarea Tribunei.

Pupăză: Conexul dintre streang și furci póte. Care om nelovit cu leuca póte presupune despre un metropolit gr. or. căși va spála gura pentru un metropolit unit?

Colac: De spălarea gurii nu póte fi vorba, ci în cel mai bun cas de mánjirea gurii. Vorba e sóțe, că dacă Szabó ajunge metropolit, credincioșii lui trec la neunire. N'ai cetit tu în Tribuna, că în Sișești și jur credincioșii lui Szabó și-au insinuat trecerea lor la sfânta neunire?!

Pupăză: Neunirea nici odată nu póte fi sfântă sóțe. Apoi insinuarea Sișeștenilor de trecere la voi e o comedie gr. cat. întrun act cu prologul la códă. Tu trebuie se ști, că Dr. Lucaciu, cu toți doctorii de Roma, numai când n'o mai fi Papă pe lume vor începe a fi români, după aceea urmează potopul lui Noe în a dóua ediție, și numai atunci póte se vor face gr. or.

Colac: Ce spui? — Mi se pare sóțe, că 'ți-a căđut cu-reaua transmisiunii logice dela róta crerilor, și vorbești de-a boiînchiși. Dr. Lucaciu, acel ideal național, se nu fie român?

Pupăză: Nu, nu! — Dr. Lucaciu, Dr. Radu și toți doctorașii de Roma, mai întâiu de tóte sunt papistași și numai la rîndul al doilea români. — Asta o știm noi mai bine decât voi.

Colac: Și voi, care din ușa altariului vostru ați dat primul impuls la deșteptarea simțului național, suferiți asta?

Pupăză: De, lungă'i limba boului dar' nu pôte vorbi. — Eu până la publicarea epistolei lui Nicolae Densușian în Gazeta Transilvaniei nici n'am cunoscut conclusele conciliului provincial din 1872!

Colac: Nici Dr. Aurel Murășian?

Pupăză: Ba Dr. Aurel Murășian pôte le-a cunoscut, dar' se vede, că, până metropolitul Vancea a trăit, și el a fost lung la limbă.

Colac: Ei dar' el după mórtea metropolitului Vancea totuși a călcat pe doctorașii de Roma pe kódă. Acum vine rîndul la voi se'l sprijiniți, și se vë salvați biserica curată amăsurat contractului Unirii, pentru-că conceptul naționalității române e cu desevîrșire opus conceptului papistaș, — dar' eu trebuie se me duc sóțe, că ađi ne vine asesorul consistorial M. Lazar în comisiune canonică — adiol!

Pupăză: Nó, că voi cu asesorii consistoriali de pănura lui M. Lazar încă sunteți canoniți, ca și noi cu doctorașii de Roma, dar' ala nici de papistaș nu'i bun, ci cel mult de inaș — adiol!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Dacă dumnezeița dreptății n'ar fi legată la ochi, sigur ar fi aruncat din mână cumpăna, cu care lui Dr. Lucaciu 'i s'a măsurat în Dobrețin dreptatea!

* * *

Istoricile libertății ale Ungariei cu 25 de ani mai nainte zac în temnița, în care Dr. Lucaciu a plecat dela Dobrețin!

* * *

Procese de presă intentate ați în Ungaria contra țiaristicei naționalităților, sunt coliva din spatele sistemului de guvernare!

Matematica în școala populară.

Dascălul: Un popă, doi dascăli, trei cantori, patru crâsnici și cinci țereni, care au ajunsat postul de trei zile al sfintei cruci, cât fac laolaltă?

Învățăcelul: Cincisprădece flămânzi!

— Auđit'ai ce s'a întemplat cu dascălu nostru?

— Nu!

— S'a bătut ađi nópte nu řtiu cu cine, ři s'a întors
acasă cu capul spart!

— Cel puřin acum tot satul se va putea convinge,
că dascălu nostru are cap deschis!

Stăpâna: Când te-am primit în slujbă 'ți-am spus, că n'ai iertare se aduci cătane'n bucătărie. Acum se ști, una se'ți alegi din două, ori dai tu drumul la cătană, ori îți dau eu ție drumul!

Servitorea: Atunci dă'mi mie drumul, că eu o stăpână ca dumniata îmi aflu în toate țiile, dar' un curcan ca esta în tot regimentul nu!

Cărți mai noue.

- Acaftistul prés. Născăt. de D-zeu și alte Rugăciuni, leg. —.80, frum. leg. 1.—, cu tăietura aurită: leg în catifea 4.30. în piele negră 1.80, în piele fină 2.25.
- Adamescu Gh., Luptele pentru național. ale Românilor de preste munți. 1.25.
- Alexandri, Poesii, vol. III. broș. 2.—, leg. 3.—.
- Bolinteanu D., Poesii, 2 vol. broș. 6.—, leg. 7.50.
- Calendar pentru toți, cu multe portrete și gravuri, între alte: Dr. Lucaciu, Dr. Rațiu, Deputațiunea Românilor în Viena, etc. etc. —.90.
- Caragiale I. L., Note și Schițe. 1.—. — Teatru. 2.—.
- Cionca, Grammatik der rom. Sprache für Schul- und Selbst-Unterricht. 1.25.
- Constantinescu Dr. B., Confesiunea ortodoxă. 1.—.
- Delavrancea, Paraziții. 2.—.
- Dimitriadi M., Versuri. 1.50.
- Drăgălina P., Geografie pentru institutele pedag. și școlile secund. 1.—.
- Ebers G., Homo sum, roman tradus de Mugur. 1.—.
- Elian dela Gunea, Știința armelor. 1.50.
- Eminescu, Poesie, broș. 2.—, leg. 3.—.
- Enescu Elena, Cuvintele pentru spirit și inimă. —.50.
- Femea și boalele secului ei. —.50.
- Florentiu M. C., Noțiuni de istoria română. —.35.
- Florantin V., Limbajul florilor. 1.25.
- Grigorovitza C., Deutsche Uebersetzungen aus den Dichtungen des M. Eminescu. 1.50.
- Herter J. L., Burza și operațiunile ei. —.50.
- Ighel I., Melancolie, versuri. 1.—.
- Mandrescu S. C., Elemente ungueresci în limba română. 2.—.
- Marian G., Carmen Silva. —.50.
- Mărgăritariul Sufletului. Carte de rugăciuni și cânturi, broș. —.40, leg. —.50.
- Marunteanu Gr., Din comedii de vieții. —.50.
- Michailescu St. C., Introducere în Psihologia. 1.75.
- Megrutiș N. F., Nu me uita! Colecțiune de versuri pentru ocazii funebre. —.25.
- Nestor și Popescu, Gramatica germană pentru gimnasia etc. 1.—.
- Pipos Dr., Istoria Pedagogiei. 2.—.
- Popu C., Veacul al XVII., Limba și Literatura rom. 1.50.
- Pop Reteganul, Starostele séu Datini dela nunțile Românilor ardeleni —.25.
- Chiuituri de care strigă feciorii în joc. —.40.
- Saineanu L., Istoria filologiei române. Studii critice. 2.50.
- Saruleanu N. C., Jidanismul Iașilor. —.50.
- Scrob C., Poesii complete, în leg. de lucș 3.—.
- Simu George, Nopti de iarnă, nov. 1.—.
- Sonea Ioan, Cuvinte de aur séu Învățături înțelepte, date de un părinte fiului seu. 1.—.
- Teleor D., Flori de Liliac. —.50.
- Fata Lunei și Biserica infinitului, roman istoric, 1.75.
- Tincu L., Comedii și monolôge. —.75.
- Turghenev I., Clara Milici, novelă, trad. din limba rusă de Elena Hodș. —.40.
- Versuri de Dor, adunate din poezii rom. —.25.
- Vlahuța Al., Poesii. 1.50.

Piese musicale.

- Bartsch A., Și dacă ramuri bat în geam, Romane p. voce și piano. —.50.
- Cavadia G., Dor de Resbunare, Romane, cuvinte de C. Scrob. —.75.
- Unde ești? Rom. p. voce și piano: —.50.
- Cunțanu D., Cântările bisericesci după melodiile celor opt glasuri ale sf. biserici ortod. leg. 4.—.
- Dinicu A. G., Ciocărlia. Sărba bulevardului. —.50.
- Mândro ochișori tîi, arie popul. —.50.
- Sîrba Hahamilor —.50.
- Din-Dacia N. S., Hora Daciei, dedicată Armatei rom. —.75.
- Ferlandis F., Cânt. din Jianul, 8 caiet. 4.—.
- Filip I., De ce nu'mi vii? Romane p. voce și piano. —.50.
- Florescu D. C., Steluța, arie rom. —.75.
- Flondor cav. de, Serenadă p. voce și piano. —.50.
- Rândunica, p. voce și piano. —.50.
- Franchetti F., Plângi ascunsă. —.50.
- Sunt părăsită, Romane p. voce și piano. —.50.
- Tradarea. Poesia de N. Bațianu. —.75.
- Hess I. Ch., Carnaval de Venise 1.—.
- On vas-tu, petit oiseau? —.75.
- Ionescu N., Cucul, Romane în stil popular. —.75.
- Ivanovici I., Maus-Polca p. piano. —.
- Margaritescu M., Așa'i place babei Hora aniuța. —.50.
- Țiganca, pentru voce și piano. —.
- Ventura G., Dot ochi. Romane și piano —.75.
- Vlad Sofia, Doina Primăvara p.

Comandepri mes

Libr

Gratis

expedăm „Calendariul Calicului“ pe anul 1893 tuturor abonenților vechi și noi, care până la 1 Ianuarie ne trimit întreg abonamentul de 3 fl. sau 7 franci.

Atragem atențiunea p. t. public la faptul, că în cei din urmă trei ani, întreaga ediție a Calendariului Calicului până'n primele zile ale lui Ianuarie s'a vîndut.

Franco

expedăm Calendariul Calicului pe anul 1893 celor ce ne trimit 36 cr. sau 1 franc.

Ulterior

BCU Cluj / Central University Library Cluj

expedăm Nr. 12 al Calicului celor ce ne vor trimite abonamentul restant.

Cu execuția

vom încassa după 1 Ianuarie abonamentele restante de pe anul 1892.

De probă

expedăm numărul prim al Calicului de pe anul 1893 tuturor celor ce ni'l cer.

Administrațiunea Calicului.